

BALLAR UN EDIFICI COM UNA PARTITURA COREOGRÀFICA

La demarcació de Barcelona del CoAC presenta *Dansa i arquitectura*, un escenari de trobada entre les dues arts

La dansa amplia i millora la percepció i la comprensió de l'espai i, per tant, pot ser una eina per al treball creatiu dels arquitectes. Sota aquesta concepció, l'exposició *Dansa i arquitectura*, la propera que es presenta a l'espai Picasso de la demarcació de Barcelona del CoAC, explora les dimensions narratives i dramàtiques de l'espai a través de l'aproximació entre dues disciplines: dansa i arquitectura.

Dilluns 21 de febrer de 2005 – La demarcació de Barcelona del CoAC inaugura, el **dijous 24 de febrer a les 22.00 h a l'espai Picasso**, l'exposició *Dansa i arquitectura*, comissariada per Modest Massides, Toni Mira, Isa Vega i Gerard Garcia.

L'exposició *Dansa i arquitectura* presenta una aproximació entre aquestes dues disciplines. Els treballs presentats es basen en l'experiència del Taller de Dansa i Arquitectura 2004, desenvolupat en el Pavelló Mies van der Rohe. L'objectiu d'aquest taller, dirigit, sobretot, a estudiants d'arquitectura, és intentar establir una relació entre el propi cos i qualsevol objecte arquitectònic.

Els comissaris de l'exposició, la majoria d'ells amb formació de les dues disciplines, proposen introduir el moviment dins d'un espai per suggerir les possibilitats de la dinàmica, en contraposició a una lectura més estàtica del disseny d'espais que es fa des de l'arquitectura. Es tracta, doncs, d'explorar les dimensions narratives i dramàtiques d'un espai per detectar-ne les qualitats funcionals i simbòliques que s'hi poden ocultar; descobrir l'espai i les seves emocions a partir de la dansa.

Concepció de l'espai a través del cos

Deixar anar el cos, observar com respon a les parets, als espais, la dansa fa pensar i sentir amb el cap i amb el cos, ampliant així la percepció. Així, un espai arquitectònic es pot plantejar com una partitura en blanc, un espai que marca unes pautes de moviment. Caminar, passejar, arrossegar-se, jugar... deixar l'empremta en l'estructura sòlida de l'arquitectura.

En una rotllana, per exemple, es poden imaginar totes les energies dirigides cap a un centre, els girs dels caps cap a un punt. El dibuix d'aquestes línies imaginàries seria tant el dibuix d'una construcció com el d'una coreografia: és dansa i arquitectura.

Exposició:	<i>Dansa i arquitectura</i>
Dates:	24 de febrer a 12 de març de 2005 De dilluns a divendres de 10.00 a 20.00 h i dissabtes de 10.00 a 14.00 h. Accés gratuït
Inauguració:	24 de febrer a les 22.00 h
Comissaris:	Modest Massides , arquitecte i professor de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona Toni Mira , coreògraf i ballarí de la companyia Nats Nus Isa Vega , arquitecta i ballarina Gerard Garcia , arquitecte i fotògraf
Lloc:	Espai Picasso de la demarcació de Barcelona del CoAC (Plaça Nova, 5 – Barcelona)